

at der akkumulerer sig så og så mange sager de forskellige steder, men det siger sig selv, at i en situation med finansiel krise kommer der flere sager, konkurssager og økonomisk relaterede sager, og der har domstolene en forpligtelse til også at tage sig af de sager.

Kl. 13:21

Formanden:

Tak til hr. Morten Østergaard.

Næste spørger er hr. René Christensen.

Kl. 13:21

Spm. nr. US 62**René Christensen (DF):**

Det, jeg gerne vil spørge om, er vedrørende den nye form for kriminalitet, vi nu har fået, som vi kalder hjemmørøverier. Det er desværre noget, som er eskaleret voldsomt de seneste år. I 2007 havde vi 23, i 2008 havde vi 63, og i år har vi allerede haft 8, så hvis det her fortsætter, kommer vi måske op på over 100 i 2009. Det er jo noget, som for de mennesker, der oplever det, er meget, meget indgribende i deres liv, og det har jo rigtig mange konsekvenser. Folk bliver bange for at bo i deres eget hjem, og det kan tage meget med sig.

Så kan jeg se, at ministeren har været ude med, at vi nu skal skærpe straffen, og det er vi selvfølgelig meget glade for. Det mener jeg bestemt er på sin plads over for det her meget voldsomme, som folk bliver udsat for.

Mit spørgsmål bliver stillet i forbindelse med den udsendelse, der var i tv, Station 2, hvor man så en ung mand, som havde begået et tankstationsrøveri. Her fik man en oplevelse af, at det at komme på en lukket institution var sådan lidt hyggeligt og ganske udmærket. Man spurgte så den unge mand om, hvordan han havde det i forhold til offeret – altså den ansatte på tankstationen, han havde været inde hos. Hertil kunne han svare, at hvis man arbejder på en tankstation, skal man kunne tåle et røveri, ellers skulle man nok finde sig et andet arbejde.

Man kan spørge, hvad det er for en udvikling, og hvorfor der egentlig kommer flere hjemmørøverier. Det er måske netop, fordi tankstationer og andre steder bliver pengeløse. Der bliver altså færre steder for de kriminelle at gå hen og foretage deres kriminelle gerning, og derfor bliver det så hjemmene, der bliver det næste sted, de kan komme. Derfor er vi selvfølgelig glade for, at man vil skærpe straffene, men det

allervigtigste her er jo forebyggelsen, så vi ikke får de kriminelle ud i hjemmene.

Der er det, jeg bare gerne vil spørge ministeren, om man har noget i gang på det her område, som kan være med til at forebygge, at vi overhovedet får forbrydelsen.

Kl. 13:23

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:23

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Politiet er i gang med en kraftindsats på området. Man har fokuseret mere på indbrud, også hjemmørøverier. Jeg bliver forarget over den måde, man begår et hjemmørveri på, altså hvor man bryder ind i folks hjem, udsætter folk for trusler og ofte overfald. Det er også i et par tilfælde endt med dødelig udgang og er ekstremt ubehageligt, og det skal vi gøre alt hvad vi kan for at undgå. Derfor intensiverer politiet indsatsen, og derfor ser vi på, hvad anklagemyndigheden kan gøre. Rigsadvokaten er ved at samle oplysninger ind fra alle statsadvokaterne for at se på, hvad praksis er, så vi får strammet op på strafniveauet. Så der er altså en tofrontskrig på det område.

Med hensyn til det præventive vil jeg sige, at det jo handler om, at man sender de signaler til familien Danmark, at man helst ikke skal skilte med, at man har kontanter eller andre værdier hjemme. Hvis man opdager, at man ikke kan få kontanter, og at der ikke er værdier i de private hjem, så tror jeg, at vi vil undgå nogle af de her hjemmørøverier.

Kl. 13:24

Formanden:

Hr. René Christensen.

Kl. 13:24

René Christensen (DF):

Man har lagt det lidt op til de private, kan man sige. Men det, der i forbindelse med den unge mand kan støde i den her sag, er jo, at hvis man har fået en straf, og man skal på en lukket institution, så viser det sig desværre, at det tilbud, man kommer ud i, ikke virker motiverende til at få en normal holdning til, hvordan man skal opføre sig her i samfundet.

Er det måske på tide, at man nu også kigger på, hvad det er for nogle tilbud, vi har? Er der nogle, som måske ikke er så modtagelige over for det pædagogiske tilbud, og som måske heller ikke skulle have et lidt gammeldags tilbud, hvis vi kan kalde det det, hvor man lidt mere håndfast lærer, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert?